

[Vivika.]

om grunden hertil, og om det faste fradrag dækker en erstatning for, at de ikke har adgang til de nævnte fordele.

Endelig vil jeg benytte lejligheden til at røre ved et lidt andet problem, som jeg synes må høre hjemme under sømandsskatten. Under den anden verdenskrig havde søfolkene et krigsrisikotillæg på 350 pct., og det var skattefrit. Nu har søfolkene i en ganske lille zone ude ved Vietnam et krigsrisikotillæg på 100 pct., og jeg har hørt nogle rygter om, at finansministeren vil have, at det skal de betale skat af. Hvis det er rigtigt, er der jo en betydelig forskel på kutymen under verdenskrigen og den fremgangsmåde, jeg har hørt ministeren vil anvende nu. Jeg vil tro, at vi kan se på dette spørgsmål under behandlingen af det foreliggende lovforslag og eventuelt kigge på det i det udvalg, jeg regner med bliver nedsat.

Johan Asmussen: På de uafhængiges vegne kan jeg principielt give tilslutning til lovforslaget.

Jeg er glad for, at flere af de andre ærede ordførere har fremdraget spørgsmål, som man ønsker belyst under udvalgsbehandlingen; særlig er jeg glad for, at hr. Foged lagde vægt på at få nærmere rede på, hvilke erfaringer man i den forløbne tid har haft med hensyn til sømandsskattens praktisering i dens egenskab af kildeskat. Jeg håber, at undersøgelsen og besvarelsen af spørgsmålene vil fremkomme i skriftlig form, sådan at også vi i mit parti kan få lidt udbytte af det.

I øvrigt kan vi tilslutte os lovforslaget.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Også for dette lovforslags vedkommende vil jeg takke for den velvillige modtagelse.

Der er rejst spørgsmål vedrørende skalaerne, og heroverfor kan jeg oplyse, at det må være naturligt, at man kigger på dem i udvalget. Der er også udarbejdet materiale, ikke just foranlediget af artiklerne i Navigatøren, men fordi man en gang imellem må se på, om sømandsskattens skalaer er à jour med udviklingen. Der er som sagt allerede udarbejdet et materiale herom, og det vil blive fremlagt i udvalget.

Hvad angår begrundelsen for forhøjelserne

af de faste fradrag, ja, så har jeg oplysningerne, men jeg mener, at vi lige så godt kan gå det igennem i detaljer i udvalget. Efter de oplysninger, der foreligger, skulle de foreslåede forhøjelser af disse fradrag dække de ændringer, der er sket.

Hr. Hagen Hagensen rejste spørgsmålet, om man kunne finde en mere automatisk regulator; det vil jeg nødig besvare på stående fod. Jeg kan godt forstå tanken, og jeg kan godt forstå, den bliver rejst, men jeg tror alligevel, der indgår så mange problemer som følge af ændringer på mange områder i den øvrige beskatning, fradrag, f. eks. og andet, at det vil være uhyre vanskeligt at finde frem til en helt automatisk regulering.

Med hensyn til spørgsmålet om børneopsparingen kan jeg ikke svare helt konkret. Det er jo sådan, at de faste fradrag i sømandsskatteloven skulle dække de forskellige begunstigelser, man har i det, man kalder for landskatten, men udvalget kan jo også se på, om der er taget tilstrækkeligt hensyn ved de forhøjelser, der er sket; jeg tror, der er det.

Hr. Vivike rejste spørgsmålet om krigsrisikotillægget, og det var jeg ærlig talt ked af, og jeg var særlig ked af, at det var ordføreren for socialistisk folkeparti, som rejste dette spørgsmål. Vi har jo alle her i tinget — og vel ikke mindst socialistisk folkepartis formand, hr. Aksel Larsen — gentagne gange talt imod de mange fradrag, imod fradragsjunglen i skattelovgivningen; men vi oplever gang på gang trods denne vor almindelige indstilling imod skattefradragsjunglen, at der kommer grupper, den ene efter den anden, og søger om enten hel skattefritagelse eller nedsættelse af skatten, og det er også rigtigt, at jeg har haft en forhandling med samtlige mandskabsorganisationer inden for søfarten om dette og om en hel række andre spørgsmål.

Hr. Vivike nævnte et rygte om, at finansministeren ikke ville give skattefritagelse for de indtægter, der var indtjent ved disse farlige sejladsere, og jeg kan godt bekræfte her, at det har jeg været afvisende over for, ikke 100 pct., men noget i den retning. Jeg mener som princip i hvert fald, at det må være et spørgsmål mellem de pågældende lønmodtagere og deres arbejdsgivere, i hvilket omfang et eller andet